

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 318

TARRAGONA, DIMECRES, 4 D'AGOST DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

Per a certs sectors interessa molt més guanyar prosèlits que no pas guanyar la guerra.

Què en fariem d'organitzacions fortíssimes en quantitat si perdéssim la guerra?

No seria millor que dediquéssim tots els esforços a obtenir la victòria?

realitats

El primer atemptat

Després d'una normalitat més aparent que efectiva imposada arreu de Catalunya en matèria d'Ordre Públic, s'han oït pels carrers de Barcelona els primers trets assassins d'uns irresponsables (?) que volien occir un home antifeixista cent per cent que ve des del 19 de juliol ençà desenvolupant una tasca conscient i efectiva en pro dels postulats del poble invadit i amenaçat per l'allau feixista.

No ens importa el nom ni la seva ideologia. El coneixem com un antifeixista i es comporta com a tal. Aquestes ratlles doncs haguessin sortit igualment a la publicitat en el cas d'altre atemptat.

El primer atemptat des dels fets de maig. La primera mostra d'uns procediments bestials emprats per aquells que creuen que això de "l'acció directa" és la gran pensada social dels segles. No inclouen però aquestes ratlles cap denúncia ni cap delació. L'únic desig periodístic que ens mou és senzillament tractar de situar el fet dins de l'estructuració actual de la guerra i de la revolució.

El fet en si no ens ha estranyat doncs, molts dels responsables dels fets de maig són pel carrer, gaudint de llibertat. I no ens ha estranyat per què la neteja de la nostra reraguarda no s'ha realitzat encara.

Hem de confessar que en aquest comentari el llapis vermell de la censura ens impideix parlar clar i entendre'ns amb els nostres lectors, però ho provarem una vegada més.

Avui a Catalunya hi ha d'una banda una bona munió de feixistes emboscats a tots els càrrecs públics, i de l'altra una colla de responsables dels fets de maig proppassats que viuen tranquil·lament per Barcelona avui, i que demà, retornen amb el cap molt alt als llocs de procedència. I hi han també encara moltes armes sota terra. Perquè no es fa la neteja? Per què s'ha deixat la feina a mig fer? Per què en lloc de guarir el mal tot ha estat una sèrie de draps calents?

El llapis vermell té la paraula.

Ara bé, si aquests atemptats continuen, cosa que nosaltres estem més que segurs, perquè coneixem el "paño" com vulgarment es diu, aleshores si encara no s'han realitzat certes mesures de sanejament arreu de Catalunya, que ningú obstaculitzi els Partits i organitzacions en la tasca d'impedir crims i assassinats.

Aquest primer atemptat ha de dir moltes coses al poble de Catalunya, i també pot ésser l'inici d'un alerta per a tots aquells que han contribuït a aixafar l'incontrolat rebel als Governos i als postulats sagrats del poble.

Totes les organitzacions antifeixistes han de redoblar l'atenció i han de contribuir a castigar als culpables d'aquests procediments. Pensem tots que al fort de la lluita en contra de l'incontrolat i del gangster moltes vegades queia un antifeixista i l'impunisme dominava sempre aquell assassinat. Si ara ocorregués cosa semblant, jo pregunto, què podria esdevenir?

El feix sempre està amantent a les incidències de la guerra i sap que ara no li va pas bé. Per a compensar el seu fracàs militar que comença a ésser una realitat promou a la nostra reraguarda això: derrotisme, pànic, desorientació i... ara atemptats.

Compte catalans! Dins de totes les organitzacions el feix hi té emboscats. Pensem que l'enemic el tenim a casa nostra, i si volem vèncer el feix i reconstruir un nou món hem d'occir aquest enemic, sigui on sigui.

"LLIBERTAT" ha tramès al president del Tribunal de Cassació i de l'Audiència de Barcelona, Josep Andreu i Abelló, amb motiu del covard atemptat de que fou objecte abans d'ahir el següent telegrama:

"Assabentats del criminal atemptat contra vostra persona, protestem enèrgicament i ens adherim una vegada més tasca veniu desenvolupant pro Catalunya, República i llibertat. Ens congratulem de què haguessiu sortit il·les."

Somnis d'aquest estiu

Un rostre que fa plorar i riure

L'intranquil respir queda estroncada amb un crit d'esglai.

Ella havia somniat coses de la guerra. El rostre d'un general de bigoti escarransit l'hi causà tal sorpresa que per poc detura la marxa del cor.

En el món tangible, aquella cara ens podria fer morir, però de riure. En el món dels somnis pot fer despertar a la dona sensible, nerviosa, intranquilla, amb un crit d'horror, quan creia morir de l'ensurt.

La dona no morí del somni. Morí assassinada per la metralla que el general de bigoti escarransit l'hi dedicà.

Morí creguda que no moria, doncs en les convulsions darreres, els llavis deixaven sentir sons que s'assemblaven al crit d'esglai d'aquella matinada de pesombre. Volia viure, segurament per veure la fi d'aquells militars sense honor que tenen per passatemps trencar el repòs de les nostres dones i enviar-les a l'etern repòs després, perquè els fruits de llurs ventres no siguin els venjadors d'aquell crim repetit milers de cops i sense que les consciències dels fins poc tinguts per grans catòlics, homes justos, esperits rectes, es sublevin i hi posin — poguent — fi immediat.

JATORRI

Si els autors del primer atemptat no són executats irremissiblement, aleshores ciutadans de Catalunya, prepareu-vos a altra època de nerviosisme i intranquil·litat.

Aquests primers trets són molt significatius...

COP

Atemptat contra el President del Tribunal de Cassació i de l'Audiència

Disparen 25 trets de pistola metralladora contra el senyor Andreu i Abelló

UNA NOTA DE LA PREFECTURA DE POLICIA

Amb referència a aquest succeït a la Prefectura Superior de Policia ens facilitarem la següent nota:

"Ahir, a les dues del migdia, quan el president de l'Audiència en el seu cotxe oficial es disposava a abandonar el Palau de Justicia, des d'un cotxe que passava per aquell lloc, es feren uns 25 disparats de pistola ametralladora.

Afortunadament ni el president ni els agents que componien la seva escorta, sofriren el més lleu dany.

En canvi, els disparats aconseguiren un component de la G. N. R. i una noia de 24 anys, la qual resultà ferida a la cara.

Immediatament foren donades

les ordres oportunes per tal de procedir a la detenció dels autors de l'atemptat.

DEMOSTRACIONS DE SIMPATIA AL PRESIDENT DEL TRIBUNAL DE CASSACIO

El despatx del president de l'Audiència és velé envaït de persones de totes les classes socials que anaren a fer patent al senyor Andreu la protesta per l'atemptat, ensems que es congratulaven que hagués resultat il·les.

El personal de l'Audiència acordà fer un acte d'homenatge i adhesió al President i en efecte, li volem fer patent l'estima que tots els empleats tenien vers llur president, el qual tants desvetllament ha demostrat pel personal, sense distinció de matisos.

Nota dels Comitès regionals de la C. N. T., F. A. I., Federació de Sindicats Unics, Federació de Grups Anarquistes i Joventuts Llibertàries

A L'OPINIO PUBLICA AL POBLE EN ENERAL

S'ha fet pública una nota en la qual s'afirma que "per part d'alguns grups "EXTREMISTES" que emparen certes organitzacions en íntim lligam amb la CINQUENA COLUMNA, es proposen provocar disturbis i accions criminals a la reraguarda".

Té alguna relació el fet ocorregut avui a l'Audiència amb aquesta nota? Nosaltres exigim que es parli clar. Que es diguin les coses per llurs noms.

No estem disposats que prosperin les maniobres de ningú.

El nostre moviment és un moviment responsable, i condemna tot el que, partint del sector que sigui, tendeixi a enverinar de manera ag-

nant els odis entre els sectors antifeixistes.

Rebutgem nosaltres tot contacte i tota relació amb qui pogués patrocinar determinats propòsits criminals.

Consti ben alt i ben clar que l'organització confederal i espanyola condemnen rotundament els actes de violència individual, i són les primeres que reclamen que siguin exigides responsabilitats inexorables a llurs autors.

Barcelona, 2 d'agost del 1937.

Per la Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona, el secretari, Aureli Fernández. Per la Federació Local de Grups Anarquistes, el secretari, A. A. Gilabert. Pel Comitè Regional de Grups Anarquistes de Catalunya, el secretari, Severí Campos. Pel Comitè Regional de la C. N. T. en Catalunya, el secretari, J. Juan Domènech. Pel Comitè Regional de J. L. de Catalunya, el secretari, Francesc Ibarz. —Hi ha els segells corresponents.)

Panorama de la guerra

(Del "Butlletí" desenat de la Secció d'informacions de l'exèrcit de Terra.)

Er ad'esperar. Fa un mes que ha cessat pràcticament l'ofensiva feixista al Nord d'Espanya. Ni tant sols fou atacat seriosament Castro Urdiales. Els dos moviments combatents sobre la província de Santander, des de les Encarnaciones l'un i des de Villarcayo l'altre, quedaren en debils conats d'ordre tàctic. I l'exèrcit republicà que defensava la Muntanya i Astúries, no solament s'ha reorganitzat, sinó que ha iniciat parcials operacions a Eiscaia.

Si. Era d'esperar que a la suspensió de l'avanç feixista en terres santederines seguiria una violenta contraofensiva al front de Madrid.

La gran massa d'aviació que aixafà els bascos, ajudada per una artilleria nombrosíssima, molts carros d'assalt, diverses divisions italianes i bon cop de legionaris i marroquins, s'ha traslladat quasi íntegrament als sectors centrals. Per exemple, Villanueva de la Cañada fou bombardejada dies passats durant diverses hores per quaranta trimotors protegits per altres tants caçes, i altres concentracions aèries actuaven a la vegada, al llarg i a l'ample de la línia de batalla, i a totes havia d'oposar-se, talment els sacrificis de llurs vides, el nostre exèrcit de l'Aire...

Es un fet que, amb tot i ésser menys nombrosa la nostra aviació que l'enemiga, triomfa allí on es presenta i té menor nombre de baixes que ella. La causa? Indubtablement posseïm un material moderníssim. Però si aquest material no tingués el complement d'uns aviadors magnífics, no ens somriuria en els espais la victòria tan sovint fallagüera. Els factors mecànics tenen una gran importància. Però el factor home els segueix dominant. L'esperit és sempre superior a la matèria. I nosaltres comptem — i això és la nostra glòria — amb un pànter de joves herois que en ingressar en la cinquena arma feren mentalment els sacrificis de llurs vides. Aquests joves, fills del poble i de la petita classe mitjana, han après ràpidament la tècnica del seu dur ofici. Però ensems han forjat llur voluntat en l'enclosa de la convicció patriòtica, social i política. Són com foren els "ironsides" de Cronwell; no solament soldats professionals, sinó guerrers combatents per un ideal. Quan s'elevaren en llurs ocells mecànics no van simplement a complir una ordre. Surten, serens i confiats, com si anessin a una croada.

Ells no bombardegen ciutats cobertes, no ametrallen fugitius veïns inermes, no destrueixen hospitals de sang, asils ni orfenats. Solament són temibles per als objectius militars i per als miserables mercenaris, arribats d'Alemanya i Itàlia, que assassinen, indiferents, per un tant mensual...

La contraofensiva feixista a què ens referim aconseguí, després de sis mesos d'esforços inaudits, un petit avantatge parcial, comparat amb milers de baixes. La lluita continua feroç quan escrivim aquests comentaris. Madrid i el seu exèrcit de guarnició i de maniobra han tornat a ésser — i era inevitable — l'eix de la guerra. A les ofensives excèntriques, de fins limitats per la Geografia, reemplacen les grans pugnes de les masses principals.

S'impone l'estratègia del sentit comú. I ens n'hem de congratular. Perquè aquesta estratègia pot, en el successiu, ésser dirigida per nosaltres. Ja hem estat prou temps anclada i no martell. Que aquests des del martell sembla estar a mans de l'adversari? Si. Però es tracta d'una il·lusió. Franco i els seus consellers Faupel i Bastico no volien traslladar encara llurs forces més

nombroses a les vores del Manzanares, del Guadarrama, del Jarama i del Tajo. Pensaven fent-les servir al Nord, contra els bascos, santederins i asturians. La ruptura del seu dispositiu, entre Brunete i Villanueva del Pardillo, que amenaçava amb un desastre tota la línia facciosa del Sud-Oest de Madrid, els obligà a donar per terminades provisionalment les seves operacions nordenyes i a concentrar ràpidament dotzenes d'avions i de canons, centenars de metralladores i la major part de la seva macedònia de moros, legionaris, italians, alemanys, portuguesos, requetés, falangistes i soldats espanyols als paratges on s'acusava més fortament la pressió de l'Exèrcit de la República.

El resultat obtingut, doncs, ha estat per a nosaltres altament fallagüer. Hem aconseguit que els braus lluitadors del Nord aconseguixin un respir d'algunes setmanes, que sens dubte hauran sabut aprofitar: hem obligat l'adversari a batre's amb la majoria dels seus elements allí on ens plagués desafià-lo i li hem destruït moltes unitats de xoc, d'aquestes que tenen difícil i precària substitució... Encara que tornéssim al nostre punt de partida, podríem donar-nos per satisfets.

Es clar que, com ja diguérem oportunament, la batalla del Sud-Oest de Madrid és únicament un principi d'execució de plans més vostros. L'estiu comença ara, i ara també és quan la nostra màquina guerrera comença a funcionar normalment. Els seus facciosos fan la guerra a l'espai, nosaltres la fem en el temps. El temps treballa per nosaltres. L'adversari tindrà aviat proves amargues d'això que diem.

En els duríssims dies que estan transcorrent s'ha vist que el nostre exèrcit sap atacar i resistir. Conquesta posicions i les defensa. Si recula, ho fa amb lentitud i disciplina i manté el contacte, curosament, amb les unitats que el flanquegen. S'han acabat ja les retirades brusques, les desorganitzacions de reraguarda, l'estèril heroisme indisciplinat. La secció, la companyia, el batalló, la brigada, la divisió, el cos, reben i dirigeixen, per dir-ho així, els novells que cobreixen baixes amb una facilitat que sempre estigué reservada per a les unitats de llarga i sòlida veterania...

Al front d'Aragó l'enemic ha iniciat una ofensiva entre Terol i Albarracín, amb el propòsit de forçar-nos a enviar elements a la dita zona. Es tracta, tanmateix, d'una acció secundària, encara que no seria hàbil desconeixer la importància que les comarques turolenses poden assolir algun dia si el comandament facciós o el comandament lleial pensen en elles per a arripreses transcendents. Darrera d'elles, no ho oblidem, hi ha la Mediterrània.

A aquesta ofensiva dels rebels s'ha respost, per la nostra banda, amb una altra a l'Alt Aragó, que quan tanquem aquest "Butlletí" ens ha donat alguns avantatges apreciables.

També s'opera al Nord-Oest de Còrdova i a Extremadura. En aquests paratges les línies són poc denses i es defensen grans espais mitjançant l'ocupació de posicions dominants. Això origina avanços i replegaments que causaran l'astorament dels combatents madrilenys, acostumats a renyir violentes accions per la possessió d'una trinxera, una casa espitllera, un tossal nano, un petit bosc d'arbres decapitats i matolls semidevorats per l'incendi. Però cada escenari

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat, a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Crit d'alerta

Fa pena llegir la premsa madrilenya i valenciana. Aquella unitat de visió, de criteri, d'acció que tan convenient i tan necessària és en els actuals moments no es veu per enlloc. Talment sembla com si el virus de la discòrdia sigui el que les inspiri. Atacs, insidies, calúmnies, injúries, falsetats, són els seus principals temes. La qüestió estriba en poder dir totes les coses vituperables del contrari. No hi fa res que el contrari sigui tan antifeixista com l'atacant, encara millor; els epítets que es dediquen al que no pertany a l'organització o portit del qual és òrgan el periòdic són molt més durs i tenen més acritud que els que es profereixen contra els criminals feixistes.

Tota la premsa d'aquelles capitals sembla dominada pel signe de la salvatgeria. A reventar, a fotre (perdoneu l'expressió), el que no comparteix en absolut la seva ideologia. Què ha passat? A què és deguda aquesta follia periodística?

Ezequiel Endèriz

Copiem de "Solidaridad Obrera":

A los efectos consiguientes, hacemos público que, por diversas razones, ha dejado de pertenecer a la Redacción de "Solidaridad Obrera" el camarada Ezequiel Endèriz.

Per si no ho sabessin els nostres lectors els hem de dir que Ezequiel Endèriz era redactor de "La Tierra" el periòdic de March, del qual era un dels seus més fidels exagents. Ara manca que "Solidaridad Obrera" vagi prescindint dels altres redactors suspectes con són entre altres S. Canovas Cervantes, J. Thoryo, E. Barriobero etc., etc.

tàctic o estratègic té les seves característiques essencials. I elles condicionaran les activitats de les tropes.

Prediccions? No res més lluny del nostre ànim que fer-les. Tanmateix, no volem terminar aquesta impressió sense una declaració de robust optimisme. La guerra va bé. Fè per a nosaltres, naturalment. Que l'enemic és poderosíssim? Quin dubte hi ha! Que l'ajuden tres nacions? Evident. Que les democràcies occidentals preparen noves capitulacions a Londres? Es cert. Però recordem-nos d'una frase del recent discurs del cap de l'Estat: "Tenim més de 500.000 baionetes que no oes deixaran passar per damunt."

Què teníem ara fa un any? Uns graptats de minyons entusiastes i inermes. I no pogueren vèncer-nos. Com poden derrotar-nos ara quan hem aconseguit, gràcies a un esforç d'improvisació que solament es pot igualar en els catorze exèrcits de Carnot i en l'exèrcit roig rus, posseir a la fi una força organitzada que guanyi batalles en camp obert?

Per més que pensem i cerquem en trobar la resposta adequada no la trobem pas. Es per a nosaltres completament inconcebible aquesta actitud. Ni que la premsa estigués redactada per elements provocadors ho faria en aquests tons tant suspectes. Sembla que tingui, la premsa de referència, un interès marcat i pronunciat en desfer la unitat antifeixista, en provocar la discòrdia entre els lluitadors antifeixistes i vulgui de totes passades imposar, per damunt de tots i contra tots, el propi criteri, que concebut únicament com a arma d'atac és completament inoperant per a construir.

I si de la premsa passem a la propaganda oral, el nostre astorament serà encara major. La violència verbal ha arribat a uns límits francament vituperables. No es deixa cap conducta sana. Tot és argument i arma eficaç per a combatre. Què importa que amb l'atac hom posi es descobert accions i actes del Govern que haurien de restar en la més impenetrable reserva si en des cobrir-los hom troba una arma per a justificar l'ofensiva contra el contrari? Res és sagrat. Tot és objecte de mofa i escarni. Fa pena i fastig. Pena que hi hagin homes que tot dient-se antifeixistes recorren a aquestes armes tan innobles, pròpies únicament del nostre més principal enemic. Fastig que encara hi hagi públic per a escoltar o llegir amb fruïció tot el que pugui perjudicar als homes que no pensen exactament igual.

Quan llegim aquestes prèdiques, quan escoltem aquests discursos compremem perquè encara no anem bé. Comprenem la causa de moltes conductes estranyes i l'anormal funcionament de molts resarts del poder. I compremem que la guerra, quan tots els factors ens semblen favorables — tenim armament, tenim homes, tenim disciplina, tenim comandaments! — no prengui aquell caire victoriós que hauria tingut a hores d'ara si totes aquestes divergències, aquestes lluites fratricides, violentes, salvatges no s'haguessin produït a la nostra rera-guarda.

Per la guerra! Per la victòria damunt del feixisme! Homes de terres valencianes, de terres castellanes, de terres catalanes! Deixeu de banda totes els vostres prejudicis de clada, tots els vostres afanyes de proselitisme, totes les vostres apències personals i dediqueu tota la vostra atenció, tots els vostres afanyes, tota la vostra tasca exclusivament a treballar per la guerra, per a combatre el feixisme internacional!

Què en treureu, d'ésser els més d'una tal organització o partit, de tenir més influència, més poder, d'estar més ben organitzats, de tenir més cotitzants, més centres, més cèl·lules, siel feixisme vencés? No us diu res això, no us importa? És més important aconseguir adeptes?

RAMSES

NOTES INFORMATIVES

L'ATEMPTAT CONTRA EL PRESIDENT DE LTRIBUNAL DE CASSACIO

Amb motiu del criminal atemptat contra el president del Tribunal de Cassació, s'ha tramès el següent telegrama:

"Josep Andreu Abelló, president Tribunal Cassació, Barcelona.

Federació Esquerra Republicana de Catalunya Comarques Tarragonines protesta vil atemptat contra vostra persona, felicitant-se hàgiu sortit il·les i us expressa amb aquest motiu la seva més càlida adhesió. — Sanahuja, secretari general."

ES TRASPASSA UNA PARCELA

Raó:

Administració de "LLIBERTAT"

Aquest número ha passat per la prèvia censura

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — CONSELLERIA DE PROVEIMENTS

Per indicació rebuda del delegat comarcal de Proveïments, aquesta Conselleria municipal de Proveïments fa avinent a tots els venedors i al públic de Tarragona que, durant la primera quinzena d'agost pròxim, regiran els següents preus per a les mercaderies que s'indiquen:

Arròs, a pessetes 1'40 el quilo. Sèmola d'arròs, a 2'20 id. id. Els contraventors seran perseguits i castigats. Tarragona, 31 de juliol del 1937. —El conseller de Proveïments.

CASA POU
Flors artificials
Perfumeria, Merceria

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'estiu
Especialitat en trajes d'home

Major, 15 i 17
TARRAGONA

HABILITACIO PROVINCIAL DEL MAGISTERI F. E. T. E. (U. G. T.)

Es posa en coneixement dels companys mestres de la Comarca de Tarragona, que des de demà, dia 4 del corrent, queda obert el pagament de la mensualitat de juliol a les oficines de l'Habilitació, carrer d'August, 32, segon pis, de 10 a 1, i de 4 a 6 de la tarda.

Tarragona, agost del 1937. — L'habilitat, Joan Bta. Tarrida.

Mobles Radio-Philips : Música PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48
TARRAGONA

A l'Oficina de Vigilància municipal, lliuraran a qui l'hagi perdut, un paquet de "quartilles" de paper, que ha estat trobat a la via pública.

NOVETATS en tota classe de gèneres CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

FEDERACIO CATALANA DE TREBALLADORS DE L'ENSENYANÇA

A tots els afiliats a la "Federació Catalana de Treballadors de l'Ensenyança" (FETE-U.G.T.) de la Comarca del Baix Camp:

Se us convoca a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc dimenge, dia 8 d'agost, a les deu del matí, al nostre estatge sindical (U. G. T., Plaça Roja, Reus).

Es fa avinent als companys que no hi assisteixin sense justificar-ho prèviament, que incorreran en la sanció que acordà la darrera Assemblea.

Els companys forans, si els sembla bé, podran aprofitar el viatge per tal de percebre llurs havers de juliol.

Mercès a la bestreta. Resta per als vostres manaments. — El secretari d'Organització i Premsa.

MANUEL PEDROL Olis purs d'oliva TARRAGONA

DELEGACIO DE TRANSPORTS DE LA III REGIO

Havent rebut aquesta Delegació de Transports reclamacions i denúncies respecte els taxis de la nostra ciutat, que pernocten fora de la població sense causa justificada, es fa avinent a tots els taxistes que a partir del dia d'avui el servei de taxis ha d'ésser permanent i que no podrà romandre cap taxi fora de la població que no presti un servei constant, acreditat per la fulla de Ruta feta per aquesta Delegació, i en cas contrari serà requisat el cotxe que no compleixi amb el que abans s'esmenta.

Tarragona, 1er d'agost del 1937. — El delegat de la III Regió, Joan Crespo.

QUATRE TRIMOTORS FACCIOSOS BOMBADEGEN LES IMEDIACIONS DE REUS

La Comandància Militar ha lliurat a la premsa el següent comunicat:

Sobre les 8'30 de la nit de dilluns a) aregueren sobre la nostra ciutat, procedents de la mar, quatre aparèlls marca "Junquer". A les immediacions de Reus els avions deixaren caure gran quantitat de bombes incendiàries i explosives.

Afortunadament sols hi hagué un ferit lleu i els danys materials són de molt poca importància.

Les defenses antiaèries funcionaren amb gran precisió ço que obligà als avions a retornar cap a les seves bases, marxant cap el mar, en direcció a Mallorca.

REUNIO EXTRAORDINARIA

Sota la presidència de l'alcalde Ramon Boronat, ahir celebrà reunió extraordinària el Consell municipal de Govern per a tractar del proveïment de la ciutat i de l'actuació de l'antiga Conselleria municipal de Proveïments.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Ahir celebrà reunió el Tribunal d'Urgència, per a fallar la causa contra Antoni Carreras Avià, de Tarragona, per suposat desafecte al règim.

Actuà de president el magistrat senyor Jané; de fiscal, el tinent fiscal Merelo Barberà, i de lletrat defensor, l'advocat Jaume Foraster.

La prova en general fou favorable al processat, el qual fou absolt pel Tribunal.

Seguidament amb la mateixa constitució de Tribunal, actuant de defensor el lletrat senyor Montañés, es veié la causa contra Joaquim Sebastià Calvet per suposat desafecte al règim.

El Tribunal absolgué també al processat.

UN TELEGRAMA

Barcelona. Josep Andreu Abelló, president del Tribunal de Cassació:

Esquerra Republicana de Catalunya "Francesc Pi i Margall" Tarragona protesta enèrgicament criminal atemptat feliçment haver sortit il·lès i al mateix temps us ramet la seva adhesió entusiasta. — Sardà, president accidental.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLOGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 28; mínima, 22.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 760'8; a les 18, 759'4.

Direcció del vent: A les 8 h., NE.; a les 18, S.

Estat del cel: A les 8 h., quasi tapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú. A. Cú.; a les 18, id. id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 83; a les 18, 80.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

En el país dels facciosos

Itàlia ja envia generals a Franco

ENTRE ELLS, BADOGLIO CAMUFLAT

Gibraltar. — El trasatlàntic italià "Conte di Savoia" va arribar el divendres al vespre a aquest port, en desembarcà dos generals italians, que marxaren tot seguit cap a Sevilla. Encara van arribar altres individus que se suposa que també són de l'exèrcit d'aquest país.

Un dels generals es diu que és Badooglio, però hi ha dubtes sobre el cognom de l'altre, perquè els noms donats en el registre d'arribades de passaports, són diferents i corresponen a passaports falsos. Sobre aquest particular, el cònsol general d'Itàlia en aquesta, Manfredo Chiostrì, ha tingut molt d'interès a desmentir la notícia, publicant una nota a la Premsa local.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Una bomba en una caserna

26 condemnes a mort

26 CONDEMNES A MORT

Gibraltar. — Comuniquen de San Roque que s'han realitzat nombroses detencions a conseqüència de l'explosió d'una bomba a la caserna d'aquella localitat. Han resultat ferits un tècnic alemany i catorze soldats. Les autoritats rebels guarden gran reserva sobre les causes de l'explosió, però sembla evident que es tracta d'un acte de sabotatge.

El Tribunal militar es va reunir el dia 26 a la tarda per signar la condemna a mort de vint-i-sis persones que havien estat detingudes amb el propòsit de fer indagacions.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 — Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

Importants contingents de moros i legionaris cap als fronts del Centre i Nord

Comuniquen de Gibraltar a l'Agència Ràdio que, segons informacions facilitades per alguns viatgers procedents de Càdix, acaben de desembarcar a Càdix i a Algecires, durant els darrers tres dies, importants contingents de soldats indígenes del Marroc i de la Legió Estrangera espanyola, dotats d'importants quantitats de material de guerra modern.

Aquests contingents han estat dirigits immediatament, en trens especials, cap als fronts de Madrid i Santander.

Cinema Teatre Tarragona

Escollit programa de Cinema senyor per avui, DIMECRES, dia 4 d'agost de 1937. — Tarda, a tres quarts de sis:

ÚNICA SESSIÓ

Paul Muni i Mary Astor, en la grandiosa pel·lícula "Warner"

El mundo cambia

Warren William i Joan Blondell, en l'exquisida revista de gran presentació.

Wampiresas 1933

Completarà el programa, la projecció d'una cinta còmica de

Dibuixos

Demà, DIJOUS: Canvi total de programa, amb la projecció de les pel·lícules "Una aventura transatlàntica" i "Carne de escàndalo".

Els reclutes de la darrera lleva rebel fan llàstima a qui els veu

Gibraltar. — Han arribat a La Línea i Algecires dos reclutes de nou ingrés, la pobra indumentària dels quals revela la misèria que regna al camp facciós, ja que es veuen pels carrers vestint pantalons de paisà i guerrera o viceversa, i alguns només porten la gorra com a tota peça militar.

La marxa a un dels fronts dels soldats del regiment de Pavia ofereix un espectacle tristíssim, demanats per les cases properes a la caserna plats, culleres i altres objectes de què mancaven. Les dones del poble, compadides, els facilitaven tot el que podien.

Aquests pobres soldats, mal vestits i pitjor alimentats, obligats a defensar una causa que no senten, no s'esatven de manifestar llur disgust, declarant llurs desigs de poder evadir-se, per tal de lluitar després en els rengles de l'exèrcit del noble en defensa del Govern de la República. En aquest estat d'ànim amb la moral deprimida, marxen aquests soldats portant a l'ànima, com a única esperança d'alliberació poder passar-se a les files lleials per a lluitar contra els botxins d'Espanya.

De l'eugassada militar situada en Campament (barriada de San Roque), sortiren quatre-cents alemanys, i de San Roque mil més, que eren tots els que hi havia. Només ha quedat el que s'anomena Estat Major alemany, integrat per un coronel i catorze oficials de la dita nacionalitat.

Bar Peninsular CASA AMBRÓS Especialitat en mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

Front del Nord

LES OPERACIONS D'ASTURIES

Gijón. — En el setge d'Oviedo la nostra artilleria ha actuat amb intensitat, especialment al sector de Lugones.

També hi ha hagut foc viu de morter per tot el setge.

A l'Escamplado, on ahir es realitzà l'operació de la qual fem referència, les nostres forces s'han dedicat a consolidar les posicions preses a l'enemic, que han estat fortificades.

Avui no ha actuat l'aviació republicana en aquell sector, degut segurament a la mala visibilitat, puix que com que es tracta d'unes altures considerables, eren avui cobertes de boira, característica en aquell territori per la densa evaporació del riu Nalón. Per aquest motiu no hi ha hagut avui cap operació de transcendència, ja que també per la boira els disparats de l'artilleria republicana no haurien tingut l'eficàcia d'altres ocasions i fins i tot hauria pogut perjudicar els moviments de la infanteria lleial.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Calma al fronts de Burgos i Biscaia

Santander. — Als fronts de Burgos i Biscaia hi ha hagut canoneig i foc de fuselleria, sense conseqüències, i ha estat aquesta la única activitat durant el dia d'avui als dits fronts.

PRECISAN OBREROS PARA AVIACIÓN

CHAPISTAS

FRESADORES

SOLDADORES

Para peticiones e informes dirigirse a

S. A. F. 3

Dirección, REUS

Esquerra Republicana no ha desertat

Es irritant llegir la premsa del P. S. U. per la campanya que porta contra els homes d'E. R. C. acusant-los d'haver callat durant un any i d'haver permès que els incontrolats fessin de les seves.

Sense tirar mà del que es podria dir d'aquest any de doloroses proves i dissortades experiències — de les quals no són els socialistes els més innocents — recordaré només uns quants fets per a deixar assabentada l'opinió de com hem actuat els homes d'E. R. C. en una època de Comitès d'enllaç, d'expoliacions, d'incautacions de grans palaus, de joies, de diners, de presos... i de camaraderia.

Diuen que els homes d'E. R. C. no han plantat cara als incontrolats. Algun dia ens veurem obligats potser a dir d'on eren els incontrolats i de remarcar l'actitud que, davant d'ells, havien adoptat els representants de partits i organitzacions en el si dels organismes oficials.

Amics socialistes: al nostre poder hi ha lletres i detalls procedents del P. S. U. i la U. G. T. que han demanat a homes d'E. R. C. que els resolguin problemes i que els defensin dels atropells de què eren víctimes per part dels incontrolats d'una altra banda Això és valentia vostra, companys del P. S. U.? Això és, potser, covardia nostra? No vol dir manca de suport per part de la vostra organització, produïda per la poca fermesa ideològica de molts dels vostres militants?

Hem sentit com vosaltres deieu als elements de certa organització "Sou els amos de la revolució. La sort d'aquesta hora gista entorn vostre". Acceptareu aquest fet, i podien desaparèixer 150 tramviers, i podia ésser assassinat Desideri Trilles i tants altres militants sense que us prenguéssiu la llibertat de protestar-ne, limitant-vos a propugnar perquè la solució harmònica es trobés en el Comitè d'Enllaç.

No podeu parlar de la por dels altres. Us podriem dir que l'E. R. C. i els seus homes han estat sempre als seus llocs de responsabilitat i han lluitat amb tanta o més aridesa que els altres homes del front antifeixista.

El que no ha fet E. R. C. ni els seus homes respectius és aguantar durant molts mesos les malifetes dels incontrolats, i d'aprofitar-se ara de la situació que ha provocat el desgast natural d'aquells equivocats que han estat separats dels llocs de Govern. Els socialistes volen fer-se'n un èxit. Ho exploten arreu. Diuen que amb la C. N. T. F. A. I. no es podia ni es pot governar, sense perjudici de propugnar després per una solució de Govern amb participació de la C. N. T. F. A. I.

Els homes d'E. R. C. han evitat molts excessos. S'han jugat la pell contra els incontrolats d'un i altre lloc. I àdhuc han transigit. En molts casos: per exemple, quan en determinats casos havia de intervenir la justícia o la policia i eren el Comitè d'Enllaç o la pròpia organització a la qual pertanyia l'incontrolat, els que resolien.

Què no ho recorden els socialistes? Que ho preguntin a Vidiella, Olaso, Miret, Rodríguez Sala, Duran i Rosell, Sala i al propi Comorera, que quan es presentaven casos de detencions d'incontrolats, tant al Comitè de Milícies com a la Junta de Seguretat hi eren oposades resistències perquè els assumptes fossin resolts al Comitè

d'Enllaç. El 18 de novembre, quan el cas d'Aiguafreda, tres incontrolats, culpables, foren detinguts i portats a Comissaria General. A proposta del socialista Olaso foren lliurats a les organitzacions perquè resolguessin. Al cap de tres dies, els detinguts es passejaven tranquil·lament per Aiguafreda i reproduïen llurs malifetes.

I el cas de la Fatarella: no fou delegat de la U. G. T. qui després d'anar a aquella població abandonada la tragèdia perquè resolguessin entre ells? I tots recordem el que va succeir.

Hi ha ningú amb responsabilitat que pugui negar que l'ex-conseller de Seguretat Interior, Artemi Aiguader, deixés d'afrontar les situacions més perilloses contra els incontrolats? No ho ha dit Rodríguez Sala?

Qui traslladà els presos de Sant Eulà i clausurà el local? Comorera Rodríguez Sala? No. Qui va detenir els incontrolats d'Olesa quan la mort del G. N. R.? Vidiella, Comorera. Rodríguez Sala? No. Qui alliberà els cinc companys d'Estat Català detinguts a la Seu d'Urgell? Vilà, de Lleida; Comorera. Vidiella, Rodríguez Sala? No. Qui alliberà Tarragona dels incontrolats? El F. S. U.? No. Doncs mireu si els homes d'E. R. C. han actuat.

I, per altra banda E. R. C. no ha fet mai d'incontrolada. Ni ha tingut presos al Colom, ni a l'Eqüestre, ni a cap torre, ni rondins especials, ni grups d'informació, ni ha cobrat pessetes per passar gent a la frontera. Els homes d'E. R. C. han contribuït a guanyar la guerra, a encarrilar la revolució i a superar tots els defectes que sorgien.

Vull dir amb això, socialistes que els moments són de tanta responsabilitat, que no permeten perdre el temps despòticament, fent política i carregant el mort als altres. Hi ha una raó que ens hauria de convèncer a tots: al camp facciós no quedà cap republicà, cap socialista, cap anarquista, cap sindicalista que no hagi sofert les ires dels sublevats.

Per acabar vull referir-me a una nota de "Tribuna" que, en rèplica d'un anterior article meu, afirma que menteixo descaradament en dir que ells ataquen l'E. R. C. Mentir jo? De cap manera. Bé prou que els consta que no menteixo. Els atacs que ens adrecen són llançats per a eliminar els homes que més apreciem i que estima més Catalunya perquè han sabut conduir sempre Catalunya i han sabut interpretar la seva voluntat.

JOAN PONS

(De "La Humanitat")

Ultramarins i Comestibles

JOSEP CABRÉ PAGÈS

Especialitat en pastes per a sopes i licors

Maurin, 21.—Telèfon 1721

TARRAGONA

Espigolant

"Tribuna" sobre la feina a realitzar actualment de cara a la victòria diu:

"En aquesta avinentesa quan tot hom parla de la necessitat de guanyar la guerra per damunt de tot, quan tothom reconeix que la victòria de les armes populars damunt el feixisme espanyol i internacional és la premissa indispensable per a les grans realitzacions futures, no són declaracions platòniques el que cal sinó fets reals, no són propòsits verbals, sinó actuacions concretes allò que l'interès del poble demana."

Exacte amics del P. S. U. C. fets i no mitjans. Unió i lleialtat i no maniobres, Realitzacions i no "bluf"

**

"La Vanguardia" parla d'aquest nom de "rojos" emprat pel feix internacional i de casa quan parlen de l'exèrcit lleial i diu:

"¿Porqué nos llaman 'rojos'? El célebre periodista norteamericano Whickerbocker, que ha residido mucho tiempo en la España de Franco, oyó decir a un conde de rancio abolengo, decimoséptimo de su raza: 'En España luchan dos razas: una raza de esclavos y una raza dominante. Esos 'rojos' desde Azahar hasta los anarquistas, todos son esclavos. Nuestro deber es colocarnos en su sitio y amarrarlos con cadenas si hace falta.'"

La "boutade" recogida por el famoso periodista trotamundos aunque hubiese sido dicha con intención ligereza, tiene un fondo trágico de verdad. Nos llaman "rojos" porque nos oponemos a que se divida la humanidad entre señores y siervos. Y lo que más importa, por el momento, es ganar este pleito. Después, con más calma trataremos de restablecer los matices que ha borrado la "metéte".

Por otra parte, nada tiene de extraño que los fascistas en sangre, todo lo vean "rojo".

"Antena" de "La Humanitat" va parlant clar:

"Els psiquistes només han fet manifestacions de carrer. No han fet res més, Ara, si volen dir que el no silenci era llançar al carrer milers de papers del Comitè Pro Exèrcit Popular... Fora d'això, on s'ha vist la seva acció de Govern que pertoca a un partit que es vana a ésser l'únic? Suposem que no voldran que col·loquem el seu actiu l'exèrcit de delegats de proveïments

que posaren per tot Catalunya amb la missió de fer política de partit... i amb el resultat desastrosíssim que tot Catalunya coneix?"

S'atribueixen els psiquistes la consigna de Govern de Front Popular. On demanaren seriosament un Govern així? En quina nota d'evacuació de consulta ho feren evident? La frase clau en la seva darrera nota no era Front Popular, sinó Front Popular... Antifeixista. D'aquesta manera s'era fidel a la frase tot fent-la inoperant amb l'afegit "Antifeixista".

La tàctica podia ésser molt subtil, però mostrava el doble fons, el no "gosar" dir clarament que tals o tals no havien de formar part del Govern. Per això en el darrer Govern hi entrevaren els antifeixistes que al·ludien els psiquistes. Si després va sortir un Govern de Front Popular no fou per obra i gràcia dels companys de silenci del P. S. U. C. Això ho sap tothom."

"Solidaridad Obrera" publica en el seu número d'ahir un article signat per Pablo Portero titulat "El deber del escritor".

Per la seva clara trajectòria i pel seu conscient i assenyat contingut en reproduïm aquest paràgraf:

"En estos momentos trascendentes que los antifascistas españoles vivimos y respiramos el deber del escritor es bien claro y concreto: sopesar sutilmente, exactamente, sus concepciones y sus juicios, los cuales han de emanar siempre de las fuentes eternas de la verdad del Derecho y de la Justicia."

Todos nuestros esfuerzos y creaciones intelectivas, han de dirigirse a buscar soluciones limpias, concretas luminosas a los graves problemas que tenemos pendientes.

Pero esta otra arma... la pluma el intelecto, tienen su gran misión en estos momentos. Es esa: conciliar, aclarar, cohesionar, coordinar contribuir. Que cada cual sepa cumplir con su deber.

Ningún escritor de estirpe idealista puede dejar de cumplirlo. Sólo los abúlicos, los degenerados, los escépticos, los canallas, pueden cubrirse con plumas de avestruz en este momento decisivo en la Historia de la Humanidad.

Escritores periodistas: el mundo futuro pertenece quizá a los nuevos pedagogos; pero la hora actual nos pertenece enteramente. Seamos dignos de ella."

Secció esportiva

POLISPORTIVA

LA III OLIMPIADA OBRERA D'ANVERS

Resultats de la tercera jornada, en la qual els espanyols han obtingut excel·lents marques:

NATACIO

100 metres espatlla (dones)

1, 2 i 3. Martínez, González i Fernández, totes espanyoles.

Relleus 4 x 100 (final)

1. França, 4' 32" 4-10.
2. Noruega, a 10 segons.

3. Espanya.
4. Bèlgica.
5. Holanda.
6. Suïssa.

Relleus femenina

1. Noruega.
2. Holanda.
3. Finlàndia.
4. França.

100 metres braça

1. Boitchenko, URSS., 1' 7" 0-19, batent el record mundial de l'esmentada especialitat.

BASQUET-BALL

Espanya, 24.
França, 23.

ATLETISME

200 metres lllisos

Louljko, URSS., 22" 9-10.

Relleus 4 x 100 (homes)

Noruega, 44", 9-10.

Relleus 4 x 100 (dones)

França, 1' 10".
Noruega.

Salt de perxa

Ozoline, URSS., 4'20 metres.

CICLISME

10 quilòmetres individual

Sherkylme, holandès, 18 m. 40 s.

20 quilòmetres individual

Laurent, belga, 28' 50", 2-5.
André, francès.

FUTBOL

Espanya, 2 - Bèlgica, 0.

CICLISME

VOLTA A SUÏSSA

Les dues primeres etapes són guanyades pel suís Amberg, continuant "leader" de la Volta

Amberg, el corredor suís, tercer classificat en la XXXI Volta a França, ha guanyat la primera i segona etapa de la Volta a Suïssa que ha d'acabar el proper dia 7.

La classificació general, després d'aquestes etapes és la següent:

1. Amberg, suís, 4 h. 0 m. 12 s. (promig a 32.230 quilòmetres per hora.
2. Garnier, a 4 m. 2 s.
3. Buchvalder.
4. Hatmann.
5. Martinn.
6. Lesseur.
7. Bonduel, tots amb el mateix temps.

FUTBOL

El Barcelona guanyà a "L'Amèrica" per 3 gols a 2

Diurnenge es jugà a Mèxic un partit de futbol entre el Barcelona i l'Amèrica, revanxa del jugat dies abans i que acabà amb la victòria de l'equip mexicà. El resultat final del matx fou el següent: Barcelona, 3 - Amèrica, 2.

Els jugadors catalans jugaran els dos darrers partits els dies 15 i 22 del corrent mes.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Trasllada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

Sugrañes, Impressor. — Tarragona